

РЕШЕНИЕ

№ 157

гр. Сливен, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радка Д. Дражева Първанова

Членове: Мая П. Величкова
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. ХРИСТОВА

в присъствието на прокурора В. Д. Б.

като разгледа докладваното от Пламен Д. Стефанов Въззивно наказателно
дело от частен характер № 20232200600322 по описа за 2023 година

Производството е по реда чл. 318 и сл. от НПК.

Образувано е по жалба на И. К. П., подадена чрез неговия защитник
адв. П. Н. от АК - Сливен, против Присъда № 46/06.03.2023 г., постановена по
НЧХД № 932/2022 г. по описа на Районен съд – Сливен.

С посочената присъда подсъдимият И. К. П. е признат за **ВИНОВЕН**
в това, че на 20.06.2022 година в с. С., общ. Сливен в нейно присъствие е
нанесъл публично обида на Ж. И. Г., изразяваща се в произнесени от него
думи „курва“, „пиянка“, „боклук“, с което унизил честа и достойнството ѝ,
поради което и на основание чл. 148, ал. 1, т.1, вр. чл. 146, ал. 1 от НК, вр. чл.
78а от НК подсъдимият е освободен от наказателна отговорност с налагане на
административно наказание **ГЛОБА В РАЗМЕР НА ХИЛЯДА ЛЕВА**.

Със същата присъда подс. П. е осъден да заплати на тъжителката Ж.
И. Г. сумата от 1000 лева, представляваща обезщетение за претърпени
морални болки и страдания в резултат на извършеното престъпление, ведно
със законната лихва от деня на увреждането – 20.06.2022 г., до окончателното
изплащане на задължението.

Подсъдимият е осъден да заплати на тъжителката и деловодни
разноски в размер на 812.00 лв. (за адвокат и държавна такса за завеждане на
делото), както и 50.00 лв. държавна такса върху уважената част от
гражданския иск по сметка на РС - Сливен.

Във въззивната жалба, по повод на която е образувано настоящото
въззивно производство, се изразява несъгласие с атакуваната присъда. Сочат
се доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваната присъда,

поради недоказаност на частното обвинение. Предвид изложеното, въззивникът желае отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на нова присъда, с която подсъдимият да бъде оправдан. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В депозираното допълнение към въззивната жалба са изложени подробни съображения по заявените първоначални оплаквания за материална и процесуална незаконосъобразност и необоснованост на присъдата и отново се настоява за отмяна на първоинстанционната присъда и постановяване на нова с която подс. И. К. П. бъде признат за невиновен и оправдан или делото да бъде върнато на Районен съд-Сливен за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Не е направено е искане за събиране на допълнителни доказателства. Съдът с определения си за насрочване е изискал като доказателство от „Районен център“ 112 сигнала подаден на ЕЕН 112 на 20.06.2022г между 20 и 20.45 часа от телефонен номер 0892494259 от Ж. И. Г. от с.С., общ. Сливен.

В съдебно заседание въззивникът И. К. П. редовно призован, се явява лично и с адв. Н.. Защитата поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Въззиваемата Ж. И. Г., редовно призована, се явява лично и с адв. Д. И. отк АК-Сливен. Повереникът на частния тъжител счита жалбата за неоснователна и моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

Окръжен съд – Сливен, като съобрази изложените доводи, прецени приетите като доказателства пред въззивната инстанция - писмо рег. № 105840-361 от 26.06.2023г на Началник Районен център 112-Бургас, придружено с 1 брой CD , изслуша съдържащия се в него запис от разговор на обаждане на ЕЕН 112 и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата, намира за установено следното:

Обжалваната присъда е постановена при допуснати съществени отстраними нарушения на процесуалните правила, което налага нейната отмяна и връщането на делото на РС – Сливен за ново разглеждане от фазата на подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание, като наведените в тази насока доводи във въззивната жалба се явяват основателни.

Въззивният съдебен състав констатира допуснати в хода на съдебното производство съществени и отстраними процесуални нарушения допуснати на стадия "Предаване на съд".

Наказателното производство е било образувано под № 932/2023 г. по описа на РС-Сливен по тѣжба на Ж. И. Г., депозирана на 12.08.2022 г. срещу И. К. П.. В тѣжбата са били изложени фактическите данни, които според тѣжителката съставляват престѣпление по чл.148 ал.1 т.1 от НК и за кое то е поискала съдебна защита.

В тѣжбата си до Районен съд-Сливен тѣжителката Г. сочи, че на 20.06.2022г. около 19.30 часа подсъдимия с автомобила си я настигнал когато е вървяла по улицата към здравната служба в с. С., слязъл от автомобила и в присѣствието на двама души я, заплашил, че ще и избие зѣбите и отправял към нея обидните думи-„курва, пиянка, боклук“. В тѣжбата и е посочено, че като се прибрала в къщи разказала на съпруга си всичко което и се е случило и за обидите отправени от подсъдимия. Съпругът и извикал подсъдимия да

изяснят причината за това и когато подсъдимия дошъл в присъствието на техен познат повторил посочените по горе обидни думи по неин адрес.

Тъжителката е квалифицирала в тъжбата си обвинението срещу подсъдимия П. само като деяние по чл.148.ал.1, т.1 от НК въпреки описаните от нея в тъжбата три деяния – заплаха за нанасяне на телесна повреда на улицата в с. С., когато подсъдимия настигнал с автомобила си тъжителката /деяние по чл.144 ал.1 от НК/, обида на същото място с думите -„курва, пиянка, боклук“/деяние по чл. 146, ал.1 от НК доколкото съгласно съдебната практика не е налице публичност - обидните думи или изрази не са били казани в присъствието на "...повече от две-три лица", като е без значение, че самото място не е публично по своя характер и публичността на обидата изисква още, не само присъствие на повече лица, но и тези лица лично да са чули и възприели обидните изрази/ и обида пред дома на тъжителката, когато подсъдимия бил извикан от съпруга и за разговор и според нея подсъдимия повторил същите суми по неин адрес/ деяние по чл. 146, ал.1 от НК/.

Съобразно разпоредбата на чл. 247б ал. 2, т. 2 от НПК, когато съдията докладчик по наказателно дело от частен характер намери, че делото е подсъдно на съда, осъществява правомощията по чл. 250-252 от НПК. В чл. 252, ал. 4 от НПК е въведено императивно задължение препис от разпореждането за насрочване на делото и от тъжбата да се връчат на подсъдимия. Не съществува спор в съдебната практика, че тъжбата, с посоченото в чл. 81, ал. 1 от НПК съдържание за заявени съставомерни факти не е задължително да съдържа правна квалификация на извършеното, а ако такава е посочена - тя не е обвързваща за съда (вкл. Определение № 61/19.04.2017 г. на ВКС по ч. н. д. 370/2017 г.; Р № 9/28.01.2015 г. по дело № 1805/2014 г. ВКС, н. о.; Р № 93/16.02.1973 г. по н. д. № 28/73 г. на ВС, Р № 472 от 16.10.2001 г. на ВКС по н. д. № 424/2001 г., II н. о.,). Преценката за какво обвинение и с каква правна квалификация следва да се проведе наказателния процес е дължимо действие за съдията- докладчик още в този начален (съобр. чл. 247 б ал. 2, т. 2 от НПК) процесуален етап. Двете в своята цялост тъжбата и разпореждането по чл. 252, ал. 4 от НПК, определят предмета на доказване по делото и гарантират правото на подсъдимия да научи в какво се обвинява.

Частната тъжба, по която е образувано наказателното производство, според настоящия съд отговаря на изискванията за съдържание на този процесуален документ. Разпореждане на съдията докладчик, което да е очертало рамките на предмета на делото, по делото не е налично.

Съгласно разпоредбата на чл. 252, ал. 4 НПК, когато съдебното производство е образувано по тъжба на пострадалия, на подсъдимия се връчва препис от нея и от разпореждането, с което се дава ход на тъжбата. Предвид горните съображения относно характера на производството, съвсем резонно правната квалификация на въведените в процеса с тъжбата факти е възложена на съда, като тя намира израз именно в посоченото разпореждане. Даването на пълна, ясна и точна правна квалификация на деянието от съдията-докладчик е в интерес на подсъдимото лице, доколкото само при запознаване с фактическата и правната страна на обвинението то би могло в пълнота да упражнява гарантираното му от процесуалния закон право на защита. Същевременно надлежното упражняване на коментираното задължения на съдията-докладчик представлява важна гаранция и за охраняване правата на частния тъжител, защото поставя рамките на доказването, което същият

следва да осъществи в качеството си на обвинител, върху когото лежи доказателствената тежест.

В настоящия случай въззивната инстанция констатира, че първоинстанционния съд не е изпълнил добросъвестно задължението си да даде правна квалификация на фактите, съдържащи се в тъжбата на Г.. Видно от намиращото се на л. 8 от първоинстанционното производство разпореждане, районният съд е negliжирал значително това свое задължение, като не е посочил квалификация на съдържащите се в тъжбата фактически твърдения и е станало причина съда да се произнесе само по едно от деянията посочени в частната жалба и да не вземе отношение в присъдата и мотивите към нея по останалите. По този начин, неконкретизирайки точните квалифициращи признаци и непроизнасяйки се по деянията включени в частната тъжба, съдът е ограничил възможността на подсъдимия да разбере в какво точно е обвинен.

От изложеното следва констатацията, че съдебното производство в което е постановена обжалваната присъда се е развило при неизпълнение от съдията - докладчик на задължението с разпореждането по чл. 252, ал. 4 от НПК да уточни правната квалификация на деянието, изхождайки от фактическите признаци на деянието и съответно да даде правилна формулировка на обвинението, изложено в тъжбата. Правото на защита на подсъдимия не е било обезпечено чрез надлежно формулиране на обвинението, срещу което да се защитава. Нарушаването на правото на защита в случая е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на съдебния акт.

На следващо място първоинстанционния съд не е посочил в мотивите си за кое от деянията по чл. 146 ал.1 от НК е признал подсъдимия за виновен, на основание на кои доказателства приема, че е осъществено деяние по чл.148 ал.1 т.1 във вр. чл.146 ал.1 от НК. Съгласно разпоредбата на чл. 301, ал. 1 и чл. 305 от НПК съдът е задължен, след като направи внимателна проверка на всички събрани доказателства, да постанови съдебен акт, като в мотивите към него посочи какви обстоятелства счита за безспорно установени и въз основа на кои доказателства, събрани и проверени по съответния процесуален ред. Съдът следва да се мотивира на кои доказателства дава вяра и на кои не и поради каква причина, както и правните доводи за достигнатите изводи. Неизпълнението на това задължение на съда винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, а води от своя страна и до необоснованост на постановения съдебен акт. Нарушение на процесуалните правила е не само пълната липса на мотиви, но и липсата на такава част от тях, която се отнася до основните въпроси, на които трябва да се отговори с присъдата /респ. решението/ относно правнорелевантните факти, които следва да се вземат предвид при формиране на окончателната воля на съда.

В тази връзка основателни са възраженията на защитата на подсъдимия, че обжалваната присъда не е постановена въз основа на обективен анализ на събраните по делото доказателства и че приетите в мотивите фактически положения противоречат на събраните доказателства.

С оглед изложените съображения въззивният съд намира, че, за да бъдат преодолените допуснатите съществени процесуални нарушения, първоинстанционната присъда следва да бъде отменена в нейната цялост и делото следва да се върне за ново разглеждане в първоинстанционния съд от друг съдебен състав - от стадия на подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

Воден от горното, Окръжен съд - Сливен на основание чл. 334, т.1 вр. чл. 335, ал.2 вр. чл. 348, ал.3, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 46 от 06.03.2023 г. постановена по н.ч.х.д. № 932/2022 г. на Районен съд -Сливен.

ВРЪЩА делото на Районен съд -Сливен за ново разглеждане от друг състав от стадия на подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____